

sabil al acestui șantier ce prelua și dezvolta la un nivel superior tot ceea ce înscrisesse arheologia bucureșteană a revenit prof. univ. Ion Ionașcu, temeinic cunoscător al istoriei medievale românești și locale. În colaborare cu arheologii Gh. Astancăi, Gh. Cantacuzino, Margareta Tudor-Constantiniu, Sebastian Morintz, D. V. Rosetti, Vlad Zirra, cu numismații O. Iliescu și B. Mitrea, cu arhitectul H. Teodoru, a stabilit planul amplelor cercetări întreprinse îndeosebi în centrul orașului dar și la Ciurel, Crîngași, Fundenii Doamnei, Dudești etc. Rezultatele obținute au constituit contribuții deosebite pentru istoria Bucureștilor și în deosebi pentru evul mediu bucureștean. Prof. Ion Ionașcu alături de V. Zirra a condus amplele săpături de la Radu-Vodă iar studiul său privind *Un plan inedit al Curții Vechi în 1799* tipărit în R I R 13, fasc. 1, 1943, a stat la baza investigațiilor de la palatul voievodal, aflat în centrul Bucureștilor, încă din prima campanie. Astfel, în 1954 au văzut lumina tiparului vastele rapoarte grupate în volumul *București. Rezultatele săpăturilor arheologice și ale cercetărilor istorice din anul 1953*. În 1959, tot sub redacția prof. univ. Ion Ionașcu, este publicat elegantul volum *Bucureștii de odinioară în lumina săpăturilor arheologice*. Rapoarte de mai mică întindere au fost înserate în volumele *Materiale și Cercetări Arheologice* editate de Academie. Contribuția istoricului Ion Ionașcu a constat în primul rând în analiza izvoarelor scrise și în formularea tezelor privind construirea cetății București de către Vlad Țepeș, evoluția marelui ansamblu arhitectonic Sf. Troiță — Radu Vodă în sec. XVI—XVIII ș.a. Multe din concluziile sale, temeinic argumentate, au fost sintetizate în lucrarea *București. Pagini de istorie* scrisă în colaborare cu Aron Petric și Ion Caraion, capitolele rezervate istoriei vechi și feudale fiind redactate de prof. Ion Ionașcu.

Prin funcția sa de director al Muzeului de istorie a orașului București în perioada 1956—1959 valorosul om de știință și-a adus o remarcabilă contribuție la dezvoltarea acestei instituții. Erudit profesor universitar, arhivist de prestigiu, muzeograf, istoric cu înăscută vocație, prof. univ. dr. doc. Ion Ionașcu își leagă numele, cu aceeași cinstită dăruire, și de cercetarea arheologică a Bucureștilor ale cărei rezultate se cuprind în mod strălucit în sfera largă a istoriei patriei.

Prof. univ. dr. doc. C. S. NICOLĂESCU PLOPȘOR
1900—1968

Studiile liceale le absolvă la Craiova unde, la disciplina istorie, îl are profesor pe Șt. Ciuceanu, care-i insuflă interesul pentru istorie și arheologie.

Venit în București pentru a urma studiile universitare, în anii de elan patriotic, cultural și științific de după crearea statului național unitar român, fostului elev pasionat de trecutul Olteniei și al strămoșilor, terasele și văile Bucureștilor cu pereții surpați în care se vedeau vârstele istoriei, îi oferă firii sale, mereu în căutare de nou, câmp larg de desfășurare.

Prin cercetările de teren pe care le efectuează în preajma Capitalei devine cel dintâi arheolog român care abordează științific preistoria Bucureștilor. Astfel la numai un an de la sosirea sa în marele oraș publică în numărul 9—10 (ianuarie—februarie) 1922 din *Cronica Numismatică și Arheologică*, articolul *Urme de noi așezări preistorice în preajma Bucureștilor*, punând în evidență, pe lângă descoperirile mai vechi, întâmplătoare de la Mihai Vodă și Arcuda, propriile sale cercetări efectuate la Băneasa, pe malul Colentinei și la Moara Ciurel, pe apa Dîmboviței.

După terminarea studiilor universitare se stabilește la Craiova unde se ocupă de organizarea Arhivelor Statului și a muzeului. Tot aici hotărăște să se dedice și cercetării paleoliticului.

În 1937, în dizertația de doctorat intitulată *Paleoliticul în România* tratează și descoperirile de la Bucureștii-Noi și Pantelimon.

Stabilindu-se în București în 1950 își reia activitatea de cercetare descoperind pe malul lacului Băneasa, printre altele, acel frumos vîrf musterian, iar la Pantelimon noi piese privind cultura clectoniană. Tot în această vreme participă la săpăturile întreprinse de Academia Română și Muzeul municipiului București, la Mihai Vodă și Radu Vodă. Cu această ocazie C. S. Nicolăescu-Plopșor identifică cele dintâi piese aparținînd paleoliticului superior de pe teritoriul Bucureștilor.

Încadrarea sa în București la Institutul de arheologie deschide o nouă etapă în cercetarea celor mai vechi mărturii ale activității omenești în țara noastră punînd problema unei școli românești de istoria paleoliticului pe care o și organizează în cadrul sectorului și apoi a secției de specialitate. Moartea îl surprinde în momentul în care cercetarea paleoliticului din România era în plin avînt, dar și cînd visurile sale cele mai înaripate prindeau a se înfiripa. Cu concursul Academiei Române, al cărui membru corespondent devenise din 1963, organizează filiala Academiei de la Craiova, o continuare a activității Institutului arheologic oltean înființat tot de el. Totodată ocupă postul de șef de catedră la Universitatea din Craiova.

C. S. Nicolăescu-Plopșor a pus în cercetările sale tot sufletul și toate calitățile cu care natura l-a înzestrat cu generozitate. Avea acel farmec personal, acea intuiție și cultură arheologică care îi permiteau să găsească înțelegerea, explicarea justă a fenomenului istoric. A fost o mare personalitate care s-a impus ca deschizător de drumuri, clarvăzător în interpretarea istoriei țării noastre. C. S. Nicolăescu-Plopșor a fost un mare profesor. În discutarea problemelor care îl frământau, cu elevii și colaboratorii săi apropiați, diferența dintre maestru și discipol dispărea. Știa să ne facă, sau poate o făcea din instinct, să ardem pe același rug, flacăra adevărului științific să ne cuprindă pe toți.

A fost un om *în înțelesul bun și frumos al cuvîntului*, ajutorul său, prezența sa, o simțeam cînd era de față, dar și cînd nu era printre noi. De aceea se cuvine să-i aduce prinosul nostru de recunoștință și omagiu. Datoria noastră, cea mai de preț, este deasemenea să-i continuăm marea operă.

VASILE BORONEANȚ